

Kneže, ty ſmjeſny Božo, my ſmy runje tajzy wulzy Detiñzy, kajz ton Wotrocžk we dženſnichim Szenju. Naschich Rjechow, a Dota, je wjazy, dyžli Pjeſta pschi Morju. My nimamy, ſciumž bychmy moli ſaplačicž. Eaj! My pa njemym tehodla psched tobu delje, ſpuschež nam ton nasch wulki Dot, a teſch tu Schtraſſu tajkeho nocjineneho Dota, twojego Ēsyna Jēſuša, naschego Ēſtriednika, dla. Swefel nas, runje kajz bu ton Wotrocžk we Szenju ſweſeleny, a wodaj nam nasche Rjechi. Wulki Božo, potay Rady, Krysta krawnych Kanow dla, nespomn ſchak na moje Padu, kotrež me njetk wobeježa. So bychmy ſ Davitom kvalicž, a prajicž moli: Kwal teho Rnesa, moja Duscha, a nespomn jeho Dobrotow, kotryž tebi wſchitke twoje Rjechi wodawa, a wumoge twoje Žiwenje wot Sklaženja. Sy tu nam to Jēſuša dla czinit, kajz je wjeszje czinisch: Da cjen nas ſtwojej Nadu, so bychmy ſo ſlijedžili ſa Jēſušowymi Stopami Woſebje, so bychmy naſchemu Blischemu teſch wodali, dyž je nam njeschto napschecjivo czinit, a ſo nerweczel. Rjech nam twoja newureknenena Nada psched Wocžomaj ſteji, ſkotrež na nas we načej Hubenosji poladat ſy. Daj nam wopomnicž, ſo ſmy wſchizy twoji Wotrocžy, a bes ſobu Čowarschojo, ſa kotryž to Veczenje ſo nehodži. Twoj Duch teho Mjera može to we nas dokončez, dyž my wot Natury ktemu nekmani ſmy. Ach! ty ſmjeſny Botze, da poszel jeho Krystuša dla do naſchich Wutrobow. O ſwjatym DUCHO! ſmi nam ſnaſcheho Ējeka tu klementu Wutrobu pschecjivo Blischemu prejcž, a daj nam jenu miachku a miashnu Wutrobu. Dowedž nam naſch wulki Dot naſchich Rjechow, ſo bychmy ſo hanibowali ſnaſchim Blishim jeho mateho Detę dla tak ſurowje ſakadjecž. O ſo by ty nam, možny Wodžerjo tych Duschow, Jēſuſowe Snamjo toboko do naſchich Wutrobow ſacjifčekat, kotryž ſwojim Neſchecjelam niž jeno woda, ale ſo teſch hjesche ſa nich modlesche. My chzemym tebe dajſe ſa to proſyč ſe jenym nuternym a Boh daj wjerjazym Botze naſchu a Kyrlischu.

Szenje na dwie a dwazetu Nedželu po ſw. Trojicy, Matt. 18. v. 21 - 35.

Kedom pschistupi Vietyr f Jēſuſej, a džesche: Kneže, kaf husto dýrbu ja da mojemu Bratrej, kij namne ſrieschi wodacž? Je doſz ſydom krocž? Jēſus džesche kniemu: Ja tebi nepraju, ſydom krocž, ale ſydom džesacž mol ſydom krocž: Tehodla je nebeske Kraleſtwo podomne Kralej, kij chzysche Rachnowanje džeržecž ſe ſtvojimi Wotrocžkami. Al iako won pocža rachnowacž, pschindze jedyn psched njeho, kotryž iemu na džesacž taufent Puntow winoſty hjesche. Iako won pak nemejesche ſaplačicž, pschikafa ton Knes pschedacž jeho, a jeho Žonu a jeho Dzieczi, a wſchitko, ſchtož mejesche, a ſaplačicž. Da padze ton Wotrocžk delje, modlesche ſo kniemu, a džesche: Kneže, mej Ēzerpenje ſomiu, ja chzu teži wſchitko ſaplačicž. Temu Knesej pak